

STANFORD

வேடம் கலைந்தது!

யு. என்.பி. ஆட்சிபோட்டுக் கொண்டிருந்த தேசிய வேடம் கலைந்து விட்டது. தேசிய ஒற்றுமை, சிறுபாள்ளமை மக்களுக்கு நியாயம் என்றெல்லாம் அடிக்கடி ஜெபம் செய்து வரும் டட்டில் ஆட்சியின் கயலூபம் அம்பல மாகி விட்டது. தமிழினத்தின் உரிமைகளையும் சலுகைகளையும் வழங்க வேண்டும் — தமிழ் பேசும் மக்களுக்கு நீதி நியாயம் வழங்கப்பட வேண்டும் — என்ற அந்தரங்க சுத்தியான ஆவல் அளவந்தாரிடம் துளிகூட இல்லை என்பது துவாம்பர மாகி விட்டது. கமிழினத்துக்குக் கொடுத்த வாக்குறுதி களைக் காப்பாற்ற வேண்டும் என்ற நாணயம்—துடிப்பு, பிரதமரிடம் மருந்துக்கும் அற்று விட்டது.

இதற்கு ஆதாரமாக அண்மையில் நடந்த மூன்று நிகழ்ச்சுகள் சாட்சியம் பூர்க்கின்றன.

கொழும்புப் பல்கலைக்கழகத் குனை வேந்தத் தடவிக்கு விண்ணப்பித்த பேராசிரியர் ஏ. டப்யூ. மயில்வாகனம் சகல தராதரமும் திறமையும் ஆற்றலும் படைத்திருந்தும் கூடுதல் அவர் ஒர் தமிழன் என்ற காரணத்துக்காக தேசிய உயர்கல்விச்சபையாலும், அரசாங்கத்தாலும் உதைத்து தன் ஓப் பட்டார். இன அடிப்படையில் நடை பெற்ற இந்த ‘இதுக்கல்’ கொள்கையை அனுஷ்டித்துள்ள டட்டி அரசாங்கத்துக்கு இனியும் தேசிய ஒற்றுமை பற்றி வாய்திறக்க ஏதாவது யோக்கியதை இருக்கிறதா?

தென்னாயிரிக்காவில் கறுப்பன் என்ற காரணம் காட்டி இன் ஒதுக்கல் கொள்கையை அனுஷ்டிக்கும் அயன் சிமித் அரசாங்கத்துக்கும் இங்கே தமிழினத்தவன் என்ற காரணத்துக்காக தகுதிவாய்ந்த ஒருவருக்கு நியமனம் வழங்க மறுத்த டட்டில் அரசாங்கத்துக்கும் ஏதும் வித்தியாசம் இருப்பதாக நமக்குத் தெரியவில்லை இன் அடிப்படையில் காட்டப்பட்ட இப்பாரிய பாரபடிசம் ஆட்சியாளரின் நிலையைப் படம் பிடித்துக் காட்டிய முதல் சம்பவமாகும்.

இரண்டாவது, போதனுமொழிப் பிரச்சினையாகும். இங்கள் பிள்ளைகளுக்கு சிங்களமும். தமிழ்ப் பிள்ளைகளுக்கு தமிழும் மூலிலம் பிள்ளைகளுக்கு மாத்திரம் அவர்களது பெற்றுர் விரும்பும் மொழியும் போதனு மொழியாக இருக்கவேண்டுமென்ற கொள்கையை — சகல தமிழ்ப் பாரானுமன்றப் பிரதிநிதிகளின் ஒருமித்த குரலுக்கு கெவிசாய்த்து 1966ம் ஆண்டு அரசாங்கம் ஏற்றுக் கொண்டது: தமிழினத்தின் உயிருக்குயிரான இந்தக் கொள்கையை—அன்று தமிழரக்குக் கட்சி தம்முடவினருந்தபோது ஏற்றுக்கொண்ட ஆட்சியாளர்கள் இன்று அதை பகிர்ந்து மாக மறங்கத் துணிந்திருக்கிறார்கள்.

பாரானமன்றத்தில் பிரதமரும் — கல்வியமைச்சாம் தமிழ்ப் பிள்ளைகளுக்குத் தமிழே போதனுமொழியெனும் கொள்கை, அரசாங்கத்தால் ஏற்றுக் கொள்ளப்படவில்லையென்று குத்துக்கரணமடித்து மறுதலித்திருக்கிறார்கள். தாம் ஏற்றுக் கொண்ட தொள்கையையே மறுதலிக்கத் துணிந்த சந்தர்ப்பவாதிகளான ஆளுங்கட்சியினரை — இந்நாட்டில் தவிர வேறு எங்குமே காண முடியாது.

தமிழ்ப் பிள்ளைகளுக்குத் தமிழே போதனை மொழியாக இருக்க வேண்டுமென்ற கொள்கையை அரசாங்கம் ஏற்றுக் கொள்ள மறுக்கிறது என்றால் என்ன அர்த்தம்? தமிழ்னத் திட்டம் சிங்களத்தைப் போதனையொடுத்து தினிக்க முயலு கிறது என்று பொருள். தமிழ்னத்தைப் படிப்படியாகக் கொடுவதற்காக்கூட்டுத் திட்டம் திட்டஞ்செய்து என்று அர்த்தம். தமிழ்ப் பிள்ளைகள் தமிழ்லே கல்வி கற்க வேண்டுமென்ற கொள்கையை ஒப்புக் கொண்டுவிட்டு இன்று மறுக்கும் அரசியல் நாணயமற்றவர்கள் இவியும் எப்படித் தேசிய வேடம் போடுமெடும்?

இறுதியாக, தமிழ் மக்களின் நீண்டகால கோரிக்கையாகிய பல்களைக்கழித்து என்று திமிர்த்தனமாக அறிவித்துவிட்டார் சுலவியமைச்சர். பல்களைக்கழித்துவது பற்றி ஆராய் ரோயல் கமிஷன் நியமிக்கப் போவதாக அவர் கூறியிருப்பது வெறுங் கண்துடைப்பு ஆகும். இது பிரச்சினையை ஊறப்போடும் திட்டமாகும்.

கல்வியமைச்சரின் இந்த அறிவிப்பு நம்கு ஏமாற் றத்தை அளிக்கவில்லை. தமிழிலத்தின் முதல் நம்பர் எதிரியாக இன்று விளங்கும் கல்வியமைச்சரிட மிகுந்தும் இன்றைய அரசாங்கத்திடமிருந்தும் முழுமைப்பெற்ற— ஓரண்டு வைம் வாய்ந்த பல்கலைக் கழகமொன்றை தமிழ்பேசும் மக்களுக்காக பெற்றுக் கொள்ள முடியும் என்ற நம்பிக்கை நம்கு என்றே அற்றுவிட்டது.

மரவட்டசபை மசோதா கைவிடப்பட்ட நேரத்தில் திருமலையில் தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம் நிறுவித்தறுவதாக வும் அது இந்த ஆண்டு அக்டோபர் (அடுத்த மாதம்) முதல் இயங்கத் தொடங்கும் என்றும் பிரதமர் தமிழராகுக்கு வாக்குறுதி அளித்திருந்தார். அந்த வாக்குறுதி யும் காற்றில் பறக்க விடப்பட்டு விட்டது; தமிழ்ப்பகுதிக்கு பல்கலைக்கழகம் எதுவும் நிறுவும் நோக்கம் அரசாங்கத்துக்கு கிடையாது; எனவே யெல்லாம் நன்குணர்ந்தே சமிஹாசக் கட்டி அரசாங்கத்துக்கு விட்டு வெளியேறியது.

கதந்திரன் அரசியல் வீமர் சுக்ரும் 14. 6. 69 இதழில் பல்லவைக் கமகம் பற்றி பின் வருமாறு ஏமதியிருந்தார்:

‘நாம் அறுதியிட்டு இங்கு கூறி வைக்க விரும்புகிறோம்—இந்த அரசாங்கம்—இந்துப் பல்கலைக் கழகமல்ல—வேறு எந்தப் பல்கலைக்கழகத்தையுமே தயிழினத்துக்கு வழங்க ஒரு போதும் முன்வர மாட்டாது. அப்படி வழங்கும் என்று எதிர்பார்ப்பவன் ஒரு அரசியல் முட்டாளாக இருக்க வேண்டும்; அவ்வளமங்களை ஏமாற்றுவதற்காக அப்படிக் கூற வேண்டும்.

கந்தைநிதி கவனத்துக்கு

எழுத்திலிருப்பது முன்று தி மு.க.
இளஞ்செழியன் தி மு.க.

അണ്ണയുട്ടു ഇട്ടു തേടുവെള്ള!

தமிழகக்கட்சியே அண்ணுவின் உண்மையுள்ளதா?

குழுத்தில் யாழ் நகரிலே

நடமுத்தில் யாழ் நகரிலே
சென்றவாரம் ஒரு
தி. மு. க. மாநாடு நடை
பெற்றது. தி.மு.க. என்ற
தூய்மையான எழுத்துக்
களுக்கே களங்கம் ஏற்படும்
வகையில் எதுவித ஏற்பா
டுகளும் இன்றி யாழ் நகரில்
நடைபெற்ற இம் மாநாட்டு
டில் விரல் விட்டு எண்ணக்
கூடிய தொகையினரான
மக்களே கலந்து கொண்டார்கள். இந்தத் தி. மு. க.
வின் தலைவர் இளைஞர்செழியன்
என்பவராவர்.

ஞீன் மரியாதையையும்
யுலதன மாக வைத்தே
வெற்றிபெற்று விடலாம்
என்று ஈழத்திலுள்ள ஒரு
சில சுயநலம்பிடித்த பணக்
காரர்களுக்கு இப்போது ஒரு
சபலம் தட்ட ஆரம்பித்திருக்கிறது. இந்தச் சுயநலமனி தர்களைத் தேர் தவில் இறக்கிவிட்டு அவர் தம் பணத்தையும் பயன்படுத்தி தன்னுடைய தலையைப் பதவிக்கும் விளம்பரம் தேடு முனிகிறார் இளைஞர்செழியன். இவர் ஒரு விளம்பர வியா
அந்த நேரத்தில் தி. மு. க. என்ற எழுத்துக்கள் எவ்வளவு அவமானத்தைத் தாங்கும் என்பதை முனை இல்லாத இளைஞர்செழியன் ஏனேன்ற முறபடவில்லை.

சமுத்தில் இப்போது தி. மு. க. என்றால் சிங்கள வருக்கு ஏரிமலையைப் பார்ப்பது போல் இருக்கிறது 21 தொகுதிகளில் தி. மு. க. தோற்றுபின்பு இந்தப் பயம் இருக்குமா? மரியாதை இருக்குமா?

சிற்றார் ஆட்சி மன்றங்

யாழ் நகர் மாநாட்டில் ஒரு பயங்கரமான முடிவை இன்னெழுபியன் தி மு. க

கருணாதாசன்

வாமநாரசம் செய்யும் வகையில் இலங்கையில் அண்ணு வுக்கும் தி. மு. கவுக்கும் சிங்கள மக்களிடையே உள்ள மதிப்பையும் புதையூடும் அழித்தொழிக்கும் விதத்தில் இம் மாநாட்டில் தீர்மானம் ஒன்று நிறைவேற்றறப்பட்டிருக்கிறது. எதிர்வரும் ஈழத் தின் பொதுத் தேர்தலில் இ. தி. மு. க. 21 தொகுதி களில் போட்டியிடப் போகிறது என்பதுதான் அத் தீர்மானமாகும்.

தி. மு. க. என்ற பெயரில் தேர்தலில் நின்றுள்ள தமிழகத்தில் அதற்குள்ள செல்வாக்கையும் மறைந்த அன்திடம் தேர்தலில் போட்டியிட்டால் 21 தொகுதிகளிலும் மன்கவும் என்பது மாபெரும் உண்மையாகும் எற்படுத்தும் என்பதை ஏன் இந்தப் புத்திகெட்ட இளஞ்சியன் புரிந்து கொள்ள வில்லை?

திரு. பொன்னம்பலத்துக்கு கதந்திரஸ் சவால் விட்டுக் கூறுகிறது—இந்தப் பல்கலைக்கழகத்தை இந்த அரசாங்கம் ஒரு போதுமே வழங்கப் போவதில்லை. ஒரு வருடத்தில் இந்தப் பல்கலைக்கழகம் நிறுவி விடுவேன்; அதற்காகவீ’ அரசாங்கத்துடன் ஒட்டிக் கொண்டிருக்கிறேன் என்று சமாதானம் சொல்லும் திரு. பொன்னம்பலம் இந்த ஓராண்டு காலத்தில் அது நடக்கா விட்டால் அடுத்த பொதுத் தேர்தலில் போட்டியிடாமல் ஒதுங்கி விடத்தயாராக இருக்கிறாரா என்று கேட்க விரும்புகிறோம்.

—இவ்வாறு நமது அரசியல் விமர்சகர் அன்று கேட்டிருந்தார். இன்று இந்த அரசாங்கம் தமிழ்ப் பகுதியில் பூரணத்துவம் வாய்ந்த ஒரு பல்கலைக்கழகத்தை நிறுவ மாட்டாது என்பது தலாம்பரமாகி விட்டது.

தமிழ்க் கட்சிகளிடையே பல்கலைக்கழகம் நிறுவுவுடனும் ஒன்றுபட்ட மனப்பான்மை இல்லாததால்தான் அரசாங்கம் பல்கலைக்கழகக் கோரிக்கையை தட்டிக் கழித்து விட்டது என்று சிலர் கூறலாம். இது நாம் கிஞ்சித்திரும்பற்றுக் கொள்ள முடியாத ஒன்றாகும். ஏனெனில் திரு. பொன்னம்பலம் இந்து கலாசார பல்கலைக் கழகக் கோரிக்கையை கைவிட்டு தமிழரசரின் பூரணத்துவம் வராய்ந்த பல்கலைக்கழகம் என்ற கொள்கையை ஏற்றுக் கொண்ட வினானர்—தமிழ் க்கட்சி களிடையே பல்கலைக் கழகம் பற்றி ஏவ்வித கருத்து வேறுபாடும் இருக்கவில்லை.

பல்கலைக்கழகத்தை எங்கே நிறுவுவது என்ற பிரச்சினையில் வேண்டுமானால் தமிழ் கானக்கிரஸ் கட்சியுடன் பேசி ஒரு சமாதான முடிவுக்கு வரத்தமிழரசுக் கட்சி தமாராக இருப்பதாக பாரானும் ஏற்றத்தில் தமிழரகப் பொதுச் செயலாளர் திரு. அமிர்தலிங்கம் பரிசுங்கமாக அறிவித்திருந்தார்.

எனவே தமிழ் பஸ்கலைக்கழகக் கோரிக்கையை கல்வியமைச்சர் காலில் போட்டு யிதித்ததற்கு ஒரீக்காரனம் — தமிழினத்துக்கு எந்தவித நன்மையையும் செய்ய இந்த அரசாங்கம் விடும்பாததே என்று சொல்ல விரும்புமாது உற்றுத் தாமத்தை விடும்.

தமிழ்நாட்டின் நியாயமான உரிமைகளை வழங்க விரும்பாத ஆட்சிபீட்டத்துக்கு இன்னும் சிலதமிழ்ப் பிரதிநிதிகள் ஆதரவு அளித்து வருவதுதான் வெட்கழும் வேதனையும் நிறைத்து சம்பவமாகும். அரசாங்கத்துடன் ஒட்டியிருக்கும் இல்லம் தொழுநிலைத்துறை அரசாங்கத்தை விட்டு வெளியேறி தமிழ்நாட்டின் நியாயமான ஆட்சியாளருக்கு உணர்த்துவார்களா?

தமிழர் இயக்கத்தின் பழம்பெரும் உறுப்பினர்களில் ஒருவரும் துடிப்புள்ள இனாக்ரமன் யீழுகுள் கோப்பாய்க் கோயான் அபர் வன்னியசிங்கத்துடன் சிங்கள சிற் எதிர்ப்பு போர்ட்டத்தில் கலந்து கொண்டு இருவராக காலம் சிறைத்தன்டனையை அனுபவித்தவர். அப்போது வள்ளியலுடம் தாம் கண்ட சிறப்பியல்துகளை இக்கட்டுரையில் ஏடுத்துறரக்கூன்று.

வன்னியநூடன் சிறைச்சாலையில் இருவாரங்கள்

1956 ஆணி ஐந்தாம் நாள் தனிச் சிங்களம்சோதா பாரானுமன்றத்தில் பிரேரிக்கப்பட்டு சட்டமாக சிங்கள நடைமுறைக்கு வந்தது தனிச் சிங்கள சட்டத்தின் பிரவிபதிப்பாக வாகனங்களில் ஆங்கில எழுத்துக்களை அகற்றி சிங்களச் சிறீபுகுந்து கொண்டது, சிங்களச் சிறீநடமாடத் தொடங்கியதும் தமிழ் காங்கிரஸ் தனி பெரும் தலைவர் எதிர்ப்புக்கூட்டங்களை நடத்தினார்ந்தாடுக்கால் சிங்களச் சிறீயை இறுதி முச்சவரை எதிர்ப்பதாக வீராப்புப் பேசினார்வவுணியா கந்தரரும், சிங்களச் சிறீயை எதிர்ப்பேண்ண முழுங்கினார். தமிழ் அரசுக் கட்சியினரும் எதிர்ப்பதாக கூட்டங்கள் நடாத்தினார்.

முப்பெரும் தலைவர்களும்
யாழ் முற்றவெளியில் சூடு
ஞர்கள். மோட்டார் வாகை
னங்களில் தமிழ் எழுத்துகளைப் பொறித்து மோட்டாக்காரர் ஊரிலவும் நடாத்தினர்.
இந்த ஊர் வலத்துடன், தனிப் பெரும் தலைவரினதும் வவுனியா சுந்தரரின் தும் பூர்வீகரியாக விட்டது. ஆனால் தமிழ் அரசுக்கட்சியினர் எதிர்ப்பியக்கத்தை தொடர்ந்து நடாத்தினார்கள்.

1957ம் ஆண்டு மாசிமா தம் 4ம் திகிதி அதிகாலையாற்பானம் காங்கேசந்த துறை வீதி ஸ்ரீமுருகன்புத்தகம் காலையில் ஒரே கூட்டத்தக் திரள் திரவாகத் திரஞ்சிகிறார்கள் வாவிபர்கள். இரத்தத் தால் ஸ்பபம் இடுகிறார்கள். இரத்தம் சிந்தயும் தமிழ் இனத்தின் இன்னல் தீர்ப்போம் என முறங்குகிறார்கள் சிங்களச் சிறையை எதிர்ப்போம் சிறை சுராலை யை தவச்சாலை ஆக்குவோம் என்கிறார்கள்.

யாழ்ப்பானம் திரைச்
காலை அதிபர் திரு. கெட்டி
ஆராச்சி சிங்களச் சிறீ
மொறில் மென்னில் ஒடுகிழு
ரூர். அதை எதிர்க்க வேண்டும் என்கிறூர்கள். இப்படை
தோற்கிண் எப்படை வெல்லும் என்பது போல் படை
கிளாங்கிறது.

காலை எட்டுமணி ஊர்வலம் சிறைச்சாலையை நோக்கிச் செல்கிறது, மயிலிட்டி, நண்பன், மூவாஸ்கரன், கொக்குவில் அருளைசலம், பருத்துறை வன்னியினிங்கம், மாழ்ப்பானம் வடிவலநாதன், இரத்தின கோபால், கொட்டடி சீவரத்தினம் பூர்முருகன் புத்தகசாலை அதிபர், சிறீமுருகன் முன்னே செல்கிறார்கள்.

சிங்களச் சிறியை எதிர்ப்
போம் சினா ரச் சாலையை
நிரப்புவோம் என்முழுங்கிக்
கொண்டு யூர்வலம் தூஞ்ஞ
தட்டபோடுகிறது ம னி
கோட்டை வரதலை அடைகி

சிறைச்சாலை அதிபர் திரு. “கெட்டி ஆராச்சியின்” சிங்களனச் சிறீ மொற்றில் மைனர் வருகிறது. மூँபாஸ்கரான் சிறிமுருகன். அருணாசலம் முதலியோர் மொற்றில் மைனர்முன் விழுகிறார்கள். பொவில் காரர் குண்டாந் தடியுடன் விவரந்து வருகிறார்கள். உயிரைக் கொடுத்து மொழியலைக் காப்போம்

என குரல் எழும்புகிறது
கலைந்து செல்லுங்கள் அவ்
லாவிடில் நாம்கணப்போம்
என்கிறூர்கள் பொலிசார்.

இதற்கிடையில் நிறுத்துங்கள்-நிறுத்துங்கள் என்றெருபு சாத்தம் கேட்கிறது. பட்டத்திருந்த நாம் சுற்று நியிர்த்த பார்க்கிறோம். தமிழ் காத்தவன்னியனர் வருகிறார். அவருக்கருகில் அப்போதைய யாழ்ப்பாணம் பரமேஸ்வராக் கல்லுரி அதிபர்திரு. சிவபாதம் அவர்களும் நிற்கிறார்கள்.

“வாலிபர்களே உங்களின் உணர்ச்சிக்கும் உரிமைபோய் ரில் நீங்கள் முன்னிற்பதற்கும், சிங்களச் சிறீய எதிர்ப்பதற்கும் நான் பாராட்டுகிறேன். இந்த விடயத்தை பெரிய வர்களாகிய நாங்கள் சிந்தி தித்து முடிவு செய்வோம் நாங்கள் அழைக்கும்போது போரில் குதியுங்கள். இப்பொழுது இவ்வியக்கத்தை நிற்பாட்டுங்கள் என்று அமரர் வண்ணியிடுக்கம் கூறினார். வாலிபர்கள் கூட்டம் கலைந்தது. ஒன்று சிங்களச் சிறீ எதிர்ப்பு இயக்கம் தமிழகம் எங்கும் பரவியது. தமிழ் அரசுக்கட்சினரே வழிநடத்தினார்கள்.

1958ம் ஆண்டு மாதம் சரி
யாக நினைவில்லை—சிங்களச்
கிறீ பஸ்கள் ஓட்டத் தொடரங்
கிடீட்டன. அண்ணு அமிர்
தவிஸ்கம். சென்ட்டர் நல்
லையா—இன்னும் பல வாவில்
பத் தோழர்கள் சிற்றைய
அழித்து சிறை செக்கிறார்
கள். சட்டத்தை படித்ததவர்
கள். சட்டப்புத்தகத்தையே
தினமும் புரட்டிப் பார்த்து—
சட்ட உதவியால் நீதிமன்றத்
தில் வாதாடுபவர்கள். சட்ட
த்தை மீறினால் சட்டப்படி
தண்டனை கிடைக்கும் என்று
தெரிந்தவர்கள், சட்டத்தை
மீறுகிறார்கள். தமிழன் சரித்
திரத்தில் தமிழ் மொழி காக
முதன் முதல் சிறை சென்றவர்கள் தமிழ் அரசுக்

இரு நாள் மாற்பொனம் பஸ்ராணிடில் ஏகோவித்த சண்டீக்கூட்டம், வன்னியனார் வருகினார். ‘ஸ்ரீ முருகன் இங் கேவல—சிங்கள சீ சிறியை அழிப்போம்’ என்கிறார், இரு வரும் அழித்தோம். பொவி சார் நம்முள்ளேப் வண்டியில் ஏற்றினார்கள். ஜீப் போவில் ரேசனை அடைந்தது, வாக்கு மூலங்கள் பதியப்பட்டன. ஒரு தமிழ் வாவிப்பர் மோர் கொண்டு வருகினார், வன்னியனாரிடம் கொடுக்கிறார். நான் அரசியல் கைதி, இப்பொழுது உங்கள் உணவு வேண்டாம் என்கிறார், வன்னியர். என்னே வன்னியரின் உள்ளம், உள்ளத் தூய்மையுள்ள உணர்ச்சியிக்க-சொல் லொடு செய்யலும் உள்ள தலை வரை இழந்து விட்டோம், தவிக்கிறோம்.

பின்னர் யாழ் ப் பாணம்
நீதி மன்றத்தில் வழக்குத்
தாக்கல் செய்யப்பட்டது.
நீதிபதி ஒரு வாளியா
னாக கேட்கிறார். கல்,
தொன்றி—மண்தோன் ரூக்
காலத்தில் வானோடு முன்
தோன்றி மூத்த வீரப்
பெருங்குடியின் வீரவரலாறு
வன்னியின் வரயால் வருகிறது. எல்லாளன் சங்கிலியன்
எம்மவர்கள். ஈழத்திருச்சிரை
ஷல் எமக்குரிமை உண்டு—
அருணசலமும் இராமநாத
னும் எம் இந்ததாந்தா

உரிமை நினைநாட்ட சிங்களச் சிறியை எதிர்த்தோம். இப்படி பேசினார் வண்ணியசிங்கம்:

வண்ணியனுரைத் தொடர்ந்து ஶ்ரீ முருகனும் முழக்கமிட்டார். 25 ரூபா அபராதம் இன் நேல் இரண்டு வாரங்களிறை நீதிபதியின் திர்ப்பு இது—

ஜீப் வண்டி பறத்து வருகிறது—ஏறினால் ஜீப்பில் கண்கள் கலங்கின.

சிறைச்சாலை சென்று விடப் படோம். சிறைச்சாலை உடுப்புக்களை நந்தார்கள் தலைவர் சிறைச்சாலை உடுப்புக்களை உடுக்கிறார். பாய், தலையணை பாத்திரங்கள் எல்லாம் தந்

தார்கள்: அவற்றை ரெகைபிள் எடுக்கிறார் தலைவர். என்கண் கள் கலங்குகின்றது-வேதனை மனதிலே எழும்புகிறது— கலங்காதே ஸ்ரீ முருகன் என்கிறார் தலைவர். இருவரும் செல்கிறோம். தலைவர் தனியையில் பூட்டப்படுகிறார் நான் எங்கோவில் புகுந்தேன். சிங்களச் சிறியை அழித்து சிறை சென்றவர் கள் அங்கே இருந்தார்கள். என்னை வாடிவும்பூர்த்தன்.

சிறைக்காலைவத்தியப்பகு
தியில் பிரதம விகிதராகக்
கடமை புரிகிறார் வண்ணை
சிங்கம். மறியல் சாலை ஸமய
கூட்டும் வேலை எனக்குக்
கிடைத்தது தலைவரை
கானும் பாக்கியம் எனக்குக்
கிடைக்கவில்லை — நராட்கள்

உருண்டோடின—ஒரு ஞாயி
ற்றுக் கிழமை வந்தது-ஞாயி
ற்றுக் கிழமை சிறைச்சாலை
விடுதலை நாள் தலைவரிடம்
ஒடினேன்—சந்தித்தேன் பஞ்
சணை மெத்தையில் படுத்து
றங்கியவர் - வெறும் பாயில்
படுக்கக் கண்டேன். என்ன
செய்வது தமிழன் தலைவி
தியை எண்ணினேன். இருவ
ரும் உணர்யாடத் தொடங்
கினேம்.

கட்டப்பொம்மனின் வரலாறு செக்கிமுத்து சிதம்பரனார் கதை—எல்லாம் சொல்லுகிறூர் தலைவர் — உரிமைபோருக்கு உணர்க்கி மாத்திரம் காணுது — உள்ளது தூய்னம் வேண்டு மென்றார்—அவர் அங்கு கறிய சொற் (உழுபக்கம் பார்க்க) .

கும்ப-கிடு உண்டும்.

இலக்கயின் பெரிய விவசாய மாவட்டங்களான வடக்கு, மேற்கு மாகாணங்கள் இப்பொழுது டேவிட் பிரவுண் ட்ராக்டர்களையே விரும்பத் தலைப்பட்டுள்ளன.

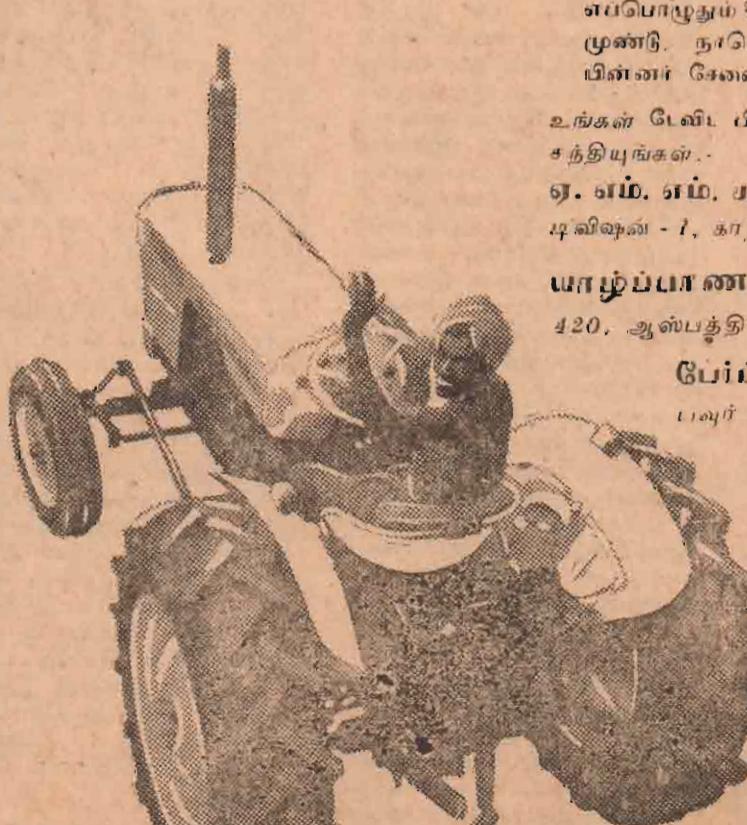
660?

1. ஏனெனில் டெவிட் பிரவுண் ப்ராக்டர்தான் பாதுகாம்பான நிச்சயமான முதலிடு என்பதை அவர்கள் கண்டுகொண்டுவிட்டார்கள்.
 2. நெஸ்வயல்களில் இந்த ப்ராக்டர்கள் ஆற்றிய நிருபணங்களை, கூடுதலாக ஆதாயத்தைப் பறை விவசாயிகளுக்கு உத்தரவாத மனிதத்திற்குக்கொடுத்து.
 3. நம்பிக்கை வாய்ந்த உழவு இயந்திரமொன்றை சுற்றில் அவர்கள் கண்டு பிடித்துவிட்டார்கள்.
 4. நீண்டகால சேவைக்கும், நம்பிக்கைக்கும் கீர்த்தி பெற்ற கம்பெனியான ரேவலன்ஸ் வாதாப்பனத்தின் அதரவு டெவிட் பிரவுணுக்கு கிடைத்துவது.

உங்கள் வேவிட விரவுண வியாபாரியை இன்றே
ஏற்கியதாகி.

ஏ. எம். எம். க.வீதான்

யாழ்ப்பாண ஐக்கிய வியாபார சங்கம்;
129 - முத்திரீ வேலி அத்தினாவு

விபுலானந்த வாய்க்கை நெறி

முழுத்து மண்ணிலே சை
வழும் தமிழும் மன்றி
யிட்டு, மானமிழந்து போன
கால கட்டத்தில் அவற்
றிற்கு அபயங் கொடுத்து
சுடேற்றி வைத்த அதி உத்த
மரி ஆறுமுக நாவலருக்கு
யிக அண்ணமயில் ஸமத் தமி
ழர் சிலையெடுத்து சீர்பெறும்
இறப்பெயினர். சைவத்
திற்கும் தமிழுக்கும் வாழ்
வளித்த தவப் பெரும் சந்
ததியினருக்கு இத்துடன் நம்
மவரின் நன்றிக் கடன் தீர்
ந்து விட்டதென எவராலும்
முடிவுகட்ட முடியாது. பல்
முகப்பட்ட ராவலான தமி
முத் தொண்டும். அறநெறி
சால் தவப் பணிகள் பலவும்
ஆற்றிய தவத்திரு விபுலா
னந்த கவாயிகள் அவர்களைச்
சிந்தணையிலும், செயலிலும்,
சிலையிலும் சீர்பெற இருத்து
வதற்கு இன்னும் ஸமத்தமிழ்
ருக்குப் பணிகள் பலவுள்.
தாய்நாட்டுப் பற்றிற்கும்,
தாய் மொழிப் பாகத்திற்
கும் கவாயிகளின் வாழ்க்கை
யோட்டம் ஒர் உத்தயம் எடுத்
துக் காட்டாகவும் உறை
விலா ஊற்றுகவும் விளங்க
வல்லது. பாராம் பரியமாக
நம்மவர்க்கெனப் பறம்பான
பாகவு, சமயம், பண்பாடு
ஆகியன இருக்கவே இருக்
கின்றன என்பதை நம்சந்ததி
யினர் அறிந்து ஒழுகிவாழ்
முன்வர வேண்டு மானுல்
கவாயிகளின் பணிகளை உயிர்
கொடுத்தும் செயல்படுத்த
முன்வருவது அவசியமாகும்.

பல்கலைத் தேர்ச்சியின்மத்தி
யிலும் தாய்மொழிப்புலமை
ஓர் அரிய பெறுபேற்றுகும்:
தாய்மொழிப் புலமை சகல
புலமைகளுக்கும் ஆ தார
னூற்றுக விளங்கவல்லது என்
பதை மொழிகள் தனது பல்
கலைப் புலமையால் எடுத்துக்
காட்டியுள்ளார். தார ய் ப
பற்று, தன் மொழிப்பற்று,
தன்னினப் பற்று, தன் தாய
கப் பற்று ஆகிய யாவும்
கோர்வைப் பற்றுக்களாக உத்
தமரின் முத்தாரமா ஒளிக்க
வல்லன. இம்முத்தாரம்
தரும் உள்ளொளி பூரண
ஆத்ம நினைவைக் கொடுத்து
கர்மயோகிகளை உருவாக்கு
கின்றது.

மட்டக்களப்பில் குடியே
றிய மழங்குடி யாழ்ப்பானைக
குடும்பங்களில் சுவாமிகளின்
குடும்பமும் ஓன்று. சுவாமிக
ளின் தாய்வழியினர் உடுவில்
வட்டுக்கோட்டைப் பகுதிக
ளைச் சேர்ந்தவர்கள். மட்டக்
களப்புக் காலைத்தில் 1892ம்
ஆண்டு பிறந்த இவருக்குப்
பெற்றேரிட்ட நாமம் மயில்
வாகனம். தமிழ்க் கல்வி
யைத் துறைபோகக் கற்ற
வைத் திலிங்கம் தேசிகர் இளை
ஞருக்குத் திருக்குறள், நா
லுால், குடாமணி, நிகண்டு,
பாரதம், தந்தபுராணம்
ஆகிய நூல்களில் பொருத்த
மான அறிவையும், பற்றை
யும் ஏற்படுத்திவிட்டார்.
அத்துடன் யாப்பிலக்கணம்,
அளியிலக்கணம் ஆகியவச

நின் வல்லயமும் கூடசெற்ற ரவே 12 வயதிலே தமது ஆரம்ப குருவாகிய குஞ்சத் தமபியவர்களை வழி பட்டு வாழ்த்த என்னி அவரது வயதிற்கு அப்பாறப்பட்ட புல மையைத் திரட்டியெடுத்து பாட்டொன்றும் பாடிவிட்டார். போற்றத்தகு குருபக்கியையும், வியத்தகு கவிநயத்தையும் உள்ளடக்கிய சுவாமிகளின் கண்ணிக் கவிதையை ஈண்டு நினைவுபடுத்தாமற்றிருக்கமுடியாது,

அம்புவியிற் செந்தமிழோ
 டாங்கிலமும் எனக்குணர்-
 த்தி அறிவு தீட்டி
 வம்பு செறி வெண்கலச
 வல்லியருள் எனக்கூட்டி-
 வைத்த குஞ்சத்
 தம்பியெனும் பெயருடை
 யோன்

—

தண்டமுன் கார்க்கண—
தகைமையோன்றன்
செம்பதும் மலர்ப்பதுத்தைச்
சிரத்திருத்தி எஞ்ஞான்றும்
சித்திப்பேனே:

தென்னகத்திலிருந்து தரி
சன யாத்திரை முடித்து
வந்த சுவாமிகளின் தந்தை
யார் அங்கு அக்காலத்தில்
பிரபலம் பெற்று விளங்கிய
நாவலர் சரிதை, நாவலர்
ல் பிறந்தவரே சொல்லு
தமிழூங்கே..... என ஆரம்
பித்து விடுவார். நாவலர்
தமிழ்நடையை வளர்த்
தெடுத்த அருமைபெருமை
யினை உணர்ந்து பரவசமா

கிளப்புயின் ஈர்க்குமான சேட்டை

திரு. வா: நவரத்தி ஸதி
தின் “அரசியற் குழு” தான்
எனத் தம்பட்டம் அடிக்கும்
தினபதி ஆசிரியர் (பத்தி
ரினக உலகில் சின்னத்தைத்
தின் அவதாரம்) கிளிநொச்
சிப்பா. உ. மும் ஜர்காவற்று
றைத் தொகுதியின் வேட
பாளுமான திரு. கா. பொ.
இரத்தினத்தை ஊர்காவற்
றைத் தொகுதி யிலே
தோற்கட்ககச் செய்வதாகச்
“சபதம்” எடுத்திருக்கிற
ாரம்.

தமிழரக்க கட்சியிலிருந்து
தாம் பிரித்தெடுத்த தமது
“அரசியற் சிடன்” “அழுகிய”
முளை நவரத்தினத் துக்கு
ணர்காவற்றுறையில் வெற்றி
கிடைப்பது முயற்கொம்பு
என்ற சிலர் உண்மையைக்
கூறியதைக் கேட்டவுடன்,
அருத்தெதியுந்த “தினபதி”
ஆசிரியர் தனது “தினபதி” ப
பத்திரிகையில் வெளியிடும்
பொருக்களாறும் புரட்டுக்க
ளாறும் திரு. இரத்தி
ஏத்தை இருக்கும் இடம்
தெரியாமல் செய்துவிடு
வேண் என்று கூறினாராம்.
அவருடைய ஜனரிலுள்ள ஒரு
“பொடிப்பயலைக்” கொண்டு
துண்டறிக்கைகளும், துண்
டுப் பத்திரிகைகளும் “வெளி
யிடவும் திட்டம் திட்டப்
பட்டுள்ளதையும் வெளியிட-
பாராம்:

‘அமுக்குவேலை’ செய்கின்ற அடியாட்களுடன் மந்திராலோசனை நடைபெற்றதாம். திரு. இரத்தினத்தைப் பாரானுமண்றத்தில் ‘விழுத்த’ வேண்டும். எப்படி என்றாலும் எங்கிருந்தென்றாலும் ஒரு துணைச் செய்தி கொண்டு வருங்கள் தான் ‘கக்காவ்’ வைத்து வெளி பிடிகின்றேன் என்றார்கள். சனியன் நலம்காரராசாவைப் பிடிக்கப்பார்த்த கணத் துப்புக்கப்பட்டது.

பாரானுமன்றச் சிற்றுண்டிக் கூடத்தில் விரும்பினவுடன் தனக்குப் பேச நேரம் கொடுக்கப்படவில்லை என்ற தமாசாத நண்பர்களுடன் ஒரு முறை உறையாடியதை “ஐசியில்” தெனீர் விகுந் தருத்தியவர் ஒருவர் கேட்டுக்கொண்டிருந்தார். அவர் கேட்டதை வேறொருவருக்கு ஒப்புவித்தார். காரியம் கைக்கூடிவிட்டதென்று கருதி திரு. இராத்தினத்தைத் தொலைக்கப்பொய்யும் புரட்டும் கலந்த செய்தி ஒன்று 11. 9. 69 தினபதி இதழில் 6 கலம் தலைப்புக் கொடுத்து முற்பக்கத்தில் அன்றைய முக்கிய செய்தியாக வெளி

இந்தச் செய்தி பற்றி திரு-
வெந்தது.
இந்தத்தினம் உரிமைப்
விரத்தினையைப் பாரானும்
ஏதுமில்லை என்றாலும்
ஒரு செய்தி காட்ட வழகு.

இப்புலானந்தர் பெருவிழ்
இரு திங்களுக்கு முன் சைவம் சிலை நிறுவி விழா எடுத்த எழுத முத்தமிழ் வித்துகர் — யாழ் நூல் — சுவாமி விபுலானந்த அடிகள மண்ணேன காரைதீவில் சிலை கிறது. இம்மாதம் 25ாம் திகதி கொழும்பிலிருந்து அதிவிமரின கிழக்கு மாகாணத்திலுள்ள பல்கவும் எடுத்துச் செல்லப்பட்டு திகதி காரைதீவில் பெருவிழ் சிலையை எழுத்தின் இளஞ் சிநல்லரத்தினம் செதுக்கியுள்ளார்.

யாத்த நூல்கள் ஆகியவற் ற
றை அன்னுருக்கு தந்து ஆறு
முகநாவலரின் | மேதாவிலா
சத்தையும் சிறிது கவாயிக
ஞுக்கு அறிமுகஞ் செய்து
வைத்தார். அன்று தொட்டு
கவாயிகளுக்கு ஒர் இலட்சய
வழிகாட்டி வந்துதித்துவிட-
டார். நாவலரை நெக்குருகி
நினைந்து நினைந்த பரவசம

திய சுவாமியவரீகள் சொல்லுத தமிழெழ்கோணப் பாடும் போது நம்மவரின் மொழிப் பெருமையின் உச்ச உணர்வு தட்டாமலுமிருக்க முடியுமா?

மிக எனிதில்
ஓர் விந்தை
பொருளின் நிதி
பெருமளவு ச
விளக்கமும் கூ
எழும். எத் துடிமை
தராதரங்களை
தமிழ்மொழி, முச்சு, கவாயி
தில் ஆங்கிலே
அற்பகொற்ப
களும், அவ
கொண்டு நட
தமிழர்களிலும்
போலி உயர்வு
படியாகக் கருக்க
மது.

தமிழில் கற்பது, அதனைக் கண்வருவது.

வயதிற்குள் விஞ்ஞான டிப்படு
ளோமா பரீட்சையிலும்,
அடுத்த வயதிற்குள் மது
ரைத் தமிழ்ச் சங்கப் பண
டித பரீட்சையிலும் திறமைச்
கித்திகளுடன் வெற்றிவாகை
குடிக்கொண்டார். ஆங்கில
மொழியைத் துறைபோகக்
கற்றறிய வேண்டுமென
தளரா ஆர்வங்கொண்டுவிஞ்ஞ
ான ஆய்வு கூடங்களில்
தான் நடாத்தும் பரிசோத
ணைகளின் மத்தியிலும் ஆங்கில
நாடக வித்தகர் செக
சிற்றியரின் நூல்களுள் ஏதா
வதொன்று கூடவே உறவா
டிக்கொண்டிருக்கும். ஆங்கில

வகு கவிதைகளில் சுவாமிக
ஞக்கு ஆழந்த ஆர்வம். ஆங்
கிலக் கவிதைகளின் தனிப்
பெரும் சிறப்பியல்புக
தமிழ்க் கவிதைகளிலும் சங்
கமமாகலாமென்பது சுவாமி
களின் துணிபு:

வினாவுடைத்தை மெய்
யனர்வுடன் கற்றுத் தேவு
கின்ற ஒருவனுக்கு தெய்வ
இயல்பின் பேருண்மைகள்

— “ ஊழிமுறி ”

அக்கா இருளீல் இருக்கிறன்!

வி முந்தால் எனக்குத் திருமணம்.

தாக்கம் வராமல் புரணுடு கொண்டிருக்கிறேன்.

வாட்டக்காற்று திறந்து கிடந்த ஜன்னலுடாகவந்து இன்ப நினைவுகளுக்கு ஆதார கருதி சேர்த்து இனம் புராயாத ஒரு மயக்க உணர்வை கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறது.

திருமண ஏற்பாடுகளில் அலுத்துப் போய் மூலிக்கு ஒவ்வொருவராக முடங்கிக் கிடப்பவர்களின் குறட்டை ஒவ்விகள் பல்வேறு சீர்த்தனைகளாக வந்து அருமையான விதிவிரையைக் குழப்பிக் கொண்டிருக்கின்றன.

பக்கத்து அறையிலுள்ள விளக்கு இன்னும் அணைக்கப் படவில்லை. என்னுடைய நம்பாட்டாவது அக்கா ருபியும் மூன்றுவது அக்கா ராணி யும் அந்த அறைக்குள்ளே படுப்பது வழக்கம்.

“கல்யாணத்துக்கு எந்தப் புடவையைக் கட்டி எந்த கொண்டை போட்டால் எடுப்பாக இருக்கும்?... அர்த்தராத்திரியில் இந்தச் செமிபாட்டுக் கலைத்துக்கான அவர்கள் ஜீரனிக்கூடியறித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

நான் காலைத்துக்காரன் அவளுக்கு ஆத்திரம் அந்தச் செமிபாட்டுக் கலைத்துக்காரன் அவர்கள் ஜீரனிக்கூடியறித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

அணைத்து கொண்டிருந்த நெருப்பை தவறுதலாக நான் ஜூதிவிட்டேன். ஒரு பொறி அவளைச் சுட்டுவிட அந்த உஷ்ணம் தாங்காமல் அவள்...?

என் கமலம் அக்கா விகம்பிக்கிறேன்.

அடுப்படியில் வெள்கலப் பாத்திரங்களின் சுப்தம் எனக்கு இப்போது தெளிவாகத் கேட்கிறது.

அம்மா கூட பந்துவிட்டாள், மாராக இருக்க முடியும்? படுக்கையிலிருந்து எழுந்துவந்து எட்டிப்பார்க்கிறேன்.

என்னுடைய உணர்ச்சிக் கணவாம் ஒரு சனம் உறங்கிவிட நெஞ்சுக் குழிக்குன் உருண்டை ஒன்று ஒடித்திரி வது போன்ற அவஸ்தையை அனுபவிக்கிறேன்.

வெள்கலப்பாத்திரங்களை உருஞ்சி மரங்கு அலுத்துப் போய்கள் மூத்தக்கா கமலம்—அக்கா என்னைப்பார்த்தும் திருதிருந்து என்று விழிக்கிறோன். அவளைப் பார்க்க எனக்குப் பரிதாபமாக இருக்கிறது.

ருபியும் ராணியும் செமிபாட்டுக் கலைத்துக்காரன் இந்த அர்த்த ஜூமத்திலும் கொட்டு கொட்டென்று விழிக்கு கொட்க்க வோக்கு கொண்டிருக்கும் அவளை நீண்டநேரம் என்னுக்குப் பாக்க முடியாமல் இருக்கிறது.

என் கணகளை மெல்ல மூடுகிறேன்.

முடிய என் கண்மலரிலி ருந்து முத்துக்கள் தறுகின்றன. அவை கமலம் அக்கா வக்குநரன் சிந்தும் அங்கின் முத்துக்கள்.

அவனுடைய முகபாவங்களை நான் உணர்ந்து கொள்கிறேன்.

“எல்லாத்தையும் வைச்சிட்டுப் போய்ப்படுங்கோ அக்கா...”

உன் கல்யாணத்துக்கு நான் கஷ்டப்படவேனுமடா...

அவள் தான்—என் கமலம் அக்காதான்— எனக்காப்பேக்கிறேன்.

“நாளைக்கு நீங்கள்தானே முன்னுக்கு நின்று ஒடி ஆடி எல்லா அலுவல்களையும் கவனிக்க வேணும்...” சொல்லி விட்டுத்தான் நாக்கைக்கடித்துக் கொள்கிறேன்.

நான் சொல்லக்கூடாத நம்அவள் கேட்கக் கூடாததும்.

ஒரு நிமிடநேரத்தில் என்மனு உத்வைக்கத்தினால்நடந்து விட்டது அது ஆழம் காண முடியாத ஒரு சோகப் பெருமுச்ச மெல்ல மெல்ல அவள் இதயத்தின் அடியிலிருந்து கிழம்பிற்று.

இறந்த காலங்களின் கவுகை அவளுக்கு நான் கூப்படுத்திவிட்டேன்?

அணைத்து கொண்டிருந்த நெருப்பை தவறுதலாக நான் ஜூதிவிட்டேன். ஒரு பொறி அவளைச் சுட்டுவிட அந்த உஷ்ணம் தாங்காமல் அவள்...?

என் கமலம் அக்கா விகம்பிக்கிறேன்.

நாளைக்கு அவனுக்கு ஆத்திரம் அந்தச் செமிபாட்டுக் கலைத்துக்காரன் அவர்கள் ஜீரனிக்கூடியறித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

இதோ கைவிரல் தேயத் தேய என் கல்யாணத்துக்களைப் போட்டு மாற்றுக்கொடு தன்னை வருத்தி கிருந்து குழம்பு இருக்கிறது.

என்னுடைய உணர்ச்சிக் கணவிட நெஞ்சுக் குழிக்குன் உருண்டை ஒன்று ஒடித்திரி வது போன்ற அவஸ்தையை அனுபவிக்கிறேன்.

வெள்கலப்பாத்திரங்களை உருஞ்சி மரங்கு அலுத்துப் போய்கள் மூத்தக்கா கமலம்—அக்கா என்னைப்பார்த்தும் திருத்து என்று விழிக்கிறோன். அவளைப் பார்க்க எனக்குப் பரிதாபமாக இருக்கிறது.

பக்கத்து அறையில் இன்னும் விளக்கு எரிந்து கொண்டுகிறேன். அந்த ஏக்கம் பிழிந்தெடுக்கி ரைது. என் ரெஞ்சுக்கைத் தீநந்துசொல்லுகிறேன் அவனுக்கு இடையெழுங்குடிட்டது போன்ற ஒரு உணர்வதான் எனக்கு ஏற்படுகிறது.

என்னுடைய அறையை நோக்கி நடக்கிறேன். என்று கொண்டிருந்து விளக்கிறேன் அவனுக்கு நீங்களைத்துக்கொள்கிறேன். அவனுக்கு மின்னுரை கொடுக்க வேண்டும் என்று உவல்வையும் அவனுக்கு இடையெழுங்குடிட்டது. அவனுக்கு போன்ற ஒரு உணர்வதான் எனக்கு ஏற்படுகிறது.

பக்கத்து அறையில் இன்னும் விளக்கு எரிந்து கொண்டுகிறேன். அந்த ஏக்கம் பிழிந்தெடுக்கி ரைது. என் ரெஞ்சுக்கைத் தீநந்துசொல்லுகிறேன் அவனுக்கு இடையெழுங்குடிட்டது போன்ற ஒரு உணர்வதான் எனக்கு ஏற்படுகிறது.

ருபி தான்தான் நாளை என்னுடைய கல்யாணத்துக்கு தேவீறி என்று ராணியிடம் பெருமையுடித்துக் கொண்டுகிறேன். மனவறையிலே என்குக்கீடு தோழியாக அவனுக்கு போடுகிறேன்.

என் கணகளை மெல்ல மூடுகிறேன்.

முடிய என் கண்மலரிலி ருந்து முத்துக்கள் தறுகின்றன. அவை கமலம் அக்கா வக்குநரன் சிந்தும் அங்கின் முத்துக்கள்.

என்ன செய்வது... கமலம் அக்கா விதவை...!

கமலம் அக்கா தானுகவே ஒதுங்கிவிட்டாள்.

இல்லை சமூகத்தின் சட்டத்திட்டங்களுக்கு அவள் சரணை கதி அடைந்து இரையாகிக் கொண்டிருக்கிறேன்.

என்னுடைய கல்யாணம் அவள் கண்ணுக்கு மூன்னே தான் நடக்கப்போகிறது.

இப்போது நான் கொஞ்சம் புரண்டு படுக்கிறேன். என் நினைவும் எப்போதோ நடந்த ஒரு நிகழ்ச்சிக்குப் புரண்டு கொண்டிருக்கிறது.

அப்போது கமலம் அக்கா நீங்கு கல்யாணம் நடந்த வேளை.. வெட்கத்திலே தலை குனிந்தபடி மனவறையிலே அவன் உட்கார்ந்திரான். நான் தான் மனவறை நடந்த தோழன். அவள் புருஷன் பக்கத்திலே உட்கார்ந்தி ருக்க நான் கமலம் அக்கா வின் சேலைத்தலைப்பயம் அத்தானின் வேஷ்டிக்கு நின்றப் பையும் பின்புறம் நின்ற முடிந்து விட்டேன்... வெட்கம் அவளைப் பிடுங்கித்தின்... பொய்க்கோபத்தின் காயவிலே முகம் சிவக்க பூரித்துக்கொடும் அவன் விதவை என்று சொன்ன சொந்த வாழ்க்கையிலே... என் சொந்த வாழ்க்கையிலே... எங்கள்கும்பத்திலே அவளை தொக்கிவிட முயற்சித்திருக்கிறேன்...?

சமூகம் என் அக்காவின் வாழ்வை அழிக்கிறது என்று கூறுகிற நான் ஒரு மட்டாள் அதற்காகத் துடிக்கிற நான் ஒரு துணியில்லாதவன்.

சமூகத்தின் ஆக்கிரமிப்பு களிவிட்டு அவனுடைய கைகளில் பூட்டப்பட்டிருக்கும் கைவிலங்கை உடைத் தெறிய வேண்டு மென்று துடிக்கிறேன்...!

என் விட்டிலே... என் சொந்த வாழ்க்கையிலே... எங்கள்கும்பத்திலே அவளை தொக்கிவிட முயற்சித்திருக்கிறேன்...?

அவன் விதவை என்ற எல்லோராலும் குத்திப் பேசப்பட்டு... அந்த வேதனை என்ற பெரு வெள்ளத்திலே அவள் அடித்துச் செல்லப்பட்ட போதெல்லாம்... நான் என்ன செய்தேன்...?

நான் விதவை என்ற வாழ்க்கையிலே நான் கொந்து சொந்த வேதனை என்ற பெரு வெள்ளத்திலே அவன் அடித்துச் செல்லப்பட்ட போதெல்லாம்... நான் என்ன செய்தேன்...?

என் விதவை என்ற வாழ்க்கையிலே நான் கொந்து சொந்த வேதனை என்ற பெரு வெள்ளத்திலே அவன் அடித்துச் செல்லப்பட்ட போதெல்லாம்... நான் என்ன செய்தேன்...?

அவன் விதவை என்ற வாழ்க்கையிலே நான் கொந்து சொந்த வேதனை என்ற பெரு வெள்ளத்திலே அவன் அடித்த

அக்கா இருளில்...

(8-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி) விட்ட அந்த அறையின் கதவுகளை நான் தட்டுகிறேன்.

கதவை அவன் திறக்கிறான். அவனுடைய பாதிமுகம் கதவுகளின் நீலினாடாக மங்கிய ஒளி யிலும் தெளிவாகத் தெரிகிறது.

என்னுடைய கையிலிருந்த அந்த கஷ்மீர் சேலையைத் தான் அவன் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறான். அந்தச் சேலையைப் பார்த்ததும் என்னற் சிந்தனை அலைகளின் செறிவு அவனைத் தழுவலாம்.

எதுவும் பேசாமல் வெறித் துப் பார்க்கும் அவனின் முக பாவுணர்வுகளை என்ன உணர்வால் விணுடிக்கு விணுடி அளந்து கொண்டிருக்கிறேன்.

'இதை என் கல்யாணத் துக்கு உடுத்திக் கொண்டு நானை நீ தோழியாக வரவேண்டும்...'

அவனிடமிருந்து என்ன பதில் கிடைக்கும் என்ற ஒரு குபிபில் நான் நீன் மூலம் கொண்டிருக்கிறேன். சமூகத் துடன் நான் நடத்தப்போகிற ஒரு பெரிய போராட்டத்தின் ஆரம்பப் படி என்றே இதை நான் கருதுகிறேன்.

அவன் என்னுடைய இந்த பூர்ச்சிக்கு தன்னுடைய மூழு ஒத்துழைப்பையும் கொடுப்பாளா என்பது முதல் பிரச்சினை.

நான் அக்காவின் முகத் தையே பார்க்கிறேன்: அவன் என்னையும் கையிலுள்ள சேலையையும் பார்க்கிறேன்.

'அக்கா, இந்தா பிடி. இதை உடுத்திக்கொண்டு நீ என்கல்யாணத் தோழியாக வரவேண்டும்.'

அவன் தன் கண்களால் என் வார்த்தைகளைக் கூட்டுவிடுவில்போலப் பார்க்கிறேன்.

'உணக்கெள்ள விசரே. உந்தச் சீலையைக் கொள்ளுப் போய் சூப்பையில் போடா.'

அக்காவின் வார்த்தைகள் இப்படி என்னைத் தாக்குகிறது. தகவு முகத்திலிட்டுப் பைப்போலப் 'பார்' எனச் சாத்திக்கொள்கிறது.

நான் அசைவற்று நிற்கிறேன்.

அக்கா!—அவன் சமூகத்துக்குப் பயப்படுகின். சமூகத்தின் விளைவுகளுக்குப் பயப்படுகிறன். தொன்று தொட்டே கொடுப்பதைப்போலப் 'பார்' எனச் சாத்திக்கொள்கிறது.

நான் அசைவற்று நிற்கிறேன்.

அக்கா!—அவன் சமூகத்துக்குப் பயப்படுகின். சமூகத்தின் விளைவுகளுக்குப் பயப்படுகிறன். தொன்று தொட்டே கொடுப்பதைப்போலப் 'பார்' எனச் சாத்திக்கொள்கிறது.

தான் எனது அறைக்கு நகர்கிறேன்.

காக்கங்கள் கரைகின்றன. எங்கோ ஒரு சேவல் புத்துணர்வு பெற்று செட்டைகளைப் படப்பத்துக்கொண்டு 'கொக்கரக்கோ' என்கிறது.

பொழுது விடுகிறது.

அக்காவுக்கு இன்னும் விடியலிலை. அவனைப் பொறுத்து மட்டில் அவனுக்கு விடுகிறது.

அக்கா இருளிவை வாழ பழக்கப்பட்டுவிட்டான், ஒளியைக் காள அவளின் கண்கள் கூடுகின்றன.

நீத்திரையில் வாத தால் கண்கள் ஏரிகின்றன. கட்டிலில் அமர்கிறேன்.

அடுத்த அறையில் இப்பொது ஒரே நிச்சுப்பத்துக்கும் அமர்கிறேன்.

பெரியச்காலி அறையில் அறையில் அமர்கிறேன்.

விக்கல், பொருமான், பெருமுக்கு.

இவ்வளவு கரலறும் என்பெரியக்காவின் கண்ணீர்த்துக்கு கண்ணுக்கொள்கிறேன். நொந்து, அவனின் விடுவுக்காக பிராவாயக்கித்தம் தேட்டுவிழுந்த என்று இப்போது அவனுக்காக ஒரு சொட்டுக்கண்ணீர்க்கூட விடமுடியாமலிருக்கின்றதே.

(யாவும் கற்பஸை)

காப்பக் கிரு...

(8-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி) குவாக இடம் பெற்று விட்டாள் கீதாஞ்சலி.

முன்பு ஒருமுறை புனிதத் தின் அங்பு வெள்ளத்தில் மூழ்கித் தினாத்தவன் பிரகாங் மனதுடையே நின்று விட்ட பாசம் வாழ்க்கை வரை, கட்டில் வரை, துணை வரவில்களை. ஆனால் கீதாஞ்சலி அவனை தினம் தான் அருகில் வரை, துணை வரவில்களை. ஆகையாக கீதாஞ்சலி அவனைத் தழுவலாம்.

எதுவும் பேசாமல் வெறித் துப் பார்க்கும் அவனின் முக பாவுணர்வுகளை என்ன உணர்வால் விணுடிக்கு விணுடி அளந்து கொண்டிருக்கிறேன்.

ஒன்று விட்ட காப்பக் கீதாஞ்சலி அவனைத் தழுவலாம்.

ஒன்று விட்ட காப்பக் கீதாஞ்சலி அவ

அண்ணையும் வன்னியரும்

'வி லலே ரும்வர் பகை
கொள்ளும் கொள்ளற்க
சொல்லே ரும்வர் பகை'

'வில்லேந்தும்' வீரன்து பண்ணையைக் கூடக் கொள்ளி னும், சொல் வன்மையுடையாரது பகை கொள்ளக் கூடாதது; பொல் வாதது என்கின்றார் வள்ளுவர். நாவசெந்தால் நாட்சையும் சொல்வன்மையாளர், தமது சொல் முழக்கத்தால் செய்த அற்புதங்கள் பல.

'ஜேர்மானியன், உலகின் முதல் மகன். அவனே எல்லாச் சிறப்புக்கு முரித்தான வன்; வீரன்; உலகைக் கட்டியாள கூடியவன்; கட்டியாளப் பிறந்தவன்' என்னாள்லாம் முழக்கமிட்டு, ஜேர்மானியனது இரத்தத் தைத் துடித்தோட்டு செய்து, போராட்ட அரசுமையுடத்து, உக்கேயே கூம்புத்து தலைவரிடம், சொல்வன்மை கூட்டாளியாயிருந்து உதவியது. தீவையிக்கு நாட்டாரைத் தனது சொல்வன்மையால் இழுத்தவன் விட்டார்—

அரசியல் உலகில் சொல்வன்மை செய்த அற்புதங்கள் பல, மத உலகிலும் கூட சொல்வன்மையாளர் தமது பக்கம் மக்கள் திரா உபயோகித்த ஆயுதம் சொல்வன்மையே—

யுத்தத்தில் போது பிரிட்டி சார்க்கிலின் சொல்வன்மை கூட்டாளியாயிருந்து உதவியது. தீவையிக்கு நாட்டாரைத் தனது சொல்வன்மையாளர் தமது முடிவு வழிகாட்டினார்; அவரே யாழ்ப்பானம் பெற்றெடுத்த வன்னியசிங்கம்—

எமது காலத் தில் எம்முடன் வாழ்ந்து அண்மையில் அமராய இரு தலைவர்களை என்னிப் பார்க்கும் போது, தாழ்வற்றுவறுவை மிஞ்சிவிடுதலை தவறியிருந்த பாரதகண்டமக்களைத் தட்டி யெழுப்பி, தமிழனை வீரனுக்கி கோழுமையைத் துணிந்தவஞ்சுக்கி நாட்டில் புது முறுக்கை, புதிய உதவேகத்தை பூட்டியவர் அறிஞர் அன்னு.

சமூத்து மக்கள் வகுப்பு வாதிகளால் நசுங்கு என்டு, கோழுமைகளாய் இருந்த நேரத்தில், -தமிழன் சிறுபான்மை என்பதற்காக, உரிமையற்ற பதுமையாயிருந்த காலத்தில் —தமிழா தமிழா தலைநியிர்களைப்பேசி மந்திரிபதவிகள்கள்கூடு, சொந்த வாழ்வுக்காகப் பல்லினிதத் தலைவர்கள் வாழ்வு வழிநூல், ஏதுமற்ற வராரியாய் முந்து, ஏதுமற்ற பராரியாய் முந்துபோது-கைகொடுக்க ஒரு தலைவர் தோன்றினார்; அவரே யாழ்ப்பானம் பெற்றெடுத்த வன்னியசிங்கம்—

தமிழகத்தில் புதிய உந்சாகத்தினை நன்மானங்களுக்கு அன்னை, தமிழனுக்குத்தனார். அதே போன்று சமூத்துத் தமிழர்களை ஒன்றுக்கி, ஒரினான்று வடன் தன்மரங்குடன் வாழ்வழிகாட்டினார்; அவர்கள் தமது வாழ்வுக்காகப் பல்லினிதத் தலைவர்கள் ஒன்றுக்கொடுக்க ஒரு தலைவர் தோன்றினார்; அவரே யாழ்ப்பானம் பெற்றெடுத்த வன்னியசிங்கம்.

இருவரும் படித்தவர்கள்; பண்பாளர்கள்; தமது குடும்பத்தை மட்டு மென்னை துநாட்டாரை என்னியநல்லவர்கள்; மேடையில் எதிரியை, எதிர்க்கருத்துக்களைச் சாடும் வன்மையாளர்கள்; தமிழால் உணர்வுட்டவாம்,

வாழுவக்கலாம் எனப் புது உலகு அமைத்த தின்மைசெறிந்தவர்கள்—

தமிழகத்து ஒளி விளக்கு அண்ணு-சமூத்து ஒளிவிளக்கு வன்னியசிங்கம்—

தமிழகத்துத் தமிழர்கள் தமது வழிகாட்டியாக, ஒப்பற தலைவராக அண்ணுவைக் கைக் கொண்டனர். அன்னு வழியே தமது வாழ்வு வழி எனக் கொண்டனர். சமூத்துத் தமிழர் தமது வழிகாட்டியாக, தம் வாழ்வின் தலைவராக வன்னியசிங்கத்தினை ஏற்றனர்.

அண்ணுவும் வன்னியரும் அமரராயினும், மக்கள் உள்ளுமிகு வழியில் வர்த்தியாக வன்னியசிங்கம்—

என்னை வாழ்வின்றனர். விதைத்து விதை பரந்து பயிராசியுள்ளது.

தமிழ், தமிழன், தமிழினார் அன்னை, தமிழனுக்க கொருஷ்டிசென்னவே இருவரும் கருதினர். வாழ்வெல்லாம் பாடுபட்டனர். அதைத் தமது வாழ்வெல்லாம் கைக்கொண்டனர். தமது என்னைத்தின் உருவங்களாகப் பலரை உருவுக்கும்.

எதிரியை முறையாகவும் வன்மையாகவும் சாடினார் அன்னு—அதேதன்மையை சமூத்தில் செய்து காட்டினார் வன்னியரும்.

தமிழே எங்கும் எதற்கும் என எண்ணினார் அன்னு—அதே நிலைவையே கொண்டிருந்தார் வன்னியனார்.

எதிரியை முறையாகவும் அன்னுவும் வன்னியனார் பலராய் வாழ்வின்றனர்—

நாடு வாழ உழைக்கும் சொல்லேநும்வர் மறையாட்டார்கள். அவர்தம் தொண்டுமக்கள் உள்ளத் தில் வாழும்; என்றும் வாழுமிகு அமைக்கும்—

அன்னுவும் வன்னியனார் பலராயானதிலேவார் சிலை!

மக்களின் உள்ளத்தில் சிலையாகிவிட்ட வர்கள் இவர்கள்— சொல்லேநும்வர்கள் ஆகிய அன்னுவும் வன்னியனார்கள் அன்னு—பலம் வந்ததும் இன்று ஆட்சியாளரானார்கள் வன்னியர் இயக்கத்தவர்கள்—

தமிழே எங்கும் எதற்கும் என எண்ணினார் அன்னு—அதே நிலைவையே கொண்டிருந்தார் வன்னியனார்.

எதிரியை முறையாகவும் அன்னுவும் வன்னியனார் பலராய் வாழ்வின்றனர்—

நாடு வாழ உழைக்கும் சொல்லேநும்வர் மறையாட்டார்கள். அதோ என்கள் அன்னு—அதே நிலைவையே கொண்டிருந்தார் வன்னியனார்!

தமிழ்ப்பற்றியின் நிறைகுடம் அன்னு—தமிழ்ப்பற்றியின் நிறைகுடம் வழிக்கும் வன்னியர்.

எதிரியை முறையாகவும் அன்னுவும் வன்னியனார் பலராய் வாழ்வின்றனர்—

நாடு வாழ உழைக்கும் சொல்லேநும்வர் மறையாட்டார்கள். அவர்தம் தொண்டுமக்கள் உள்ளத் தில் வாழும்; என்றும் வாழுமிகு அமைக்கும்—

அன்னுவும் வன்னியனார் பலராயானதிலேவார் சிலை!

மக்களின் உள்ளத்தில் சிலையாகிவிட்ட வர்கள் இவர்கள்— சொல்லேநும்வர்கள் ஆகிய அன்னுவும் வன்னியனார்கள் அன்னு—பலம் வந்ததும் இன்று ஆட்சியாளரானார்கள் வன்னியர் இயக்கத்தவர்கள்—

தமிழே எங்கும் எதற்கும் என எண்ணினார் அன்னு—அதே நிலைவையே கொண்டிருந்தார் வன்னியனார்.

எதிரியை முறையாகவும் அன்னுவும் வன்னியனார் பலராய் வாழ்வின்றனர்—

நாடு வாழ உழைக்கும் சொல்லேநும்வர் மறையாட்டார்கள். அவர்தம் தொண்டுமக்கள் உள்ளத் தில் வாழும்; என்றும் வாழுமிகு அமைக்கும்—

அன்னுவும் வன்னியனார் பலராயானதிலேவார் சிலை!

மக்களின் உள்ளத்தில் சிலையாகிவிட்ட வர்கள் இவர்கள்— சொல்லேநும்வர்கள் ஆகிய அன்னுவும் வன்னியனார்கள் அன்னு—பலம் வந்ததும் இன்று ஆட்சியாளரானார்கள் வன்னியர் இயக்கத்தவர்கள்—

தமிழே எங்கும் எதற்கும் என எண்ணினார் அன்னு—அதே நிலைவையே கொண்டிருந்தார் வன்னியனார்.

எதிரியை முறையாகவும் அன்னுவும் வன்னியனார் பலராய் வாழ்வின்றனர்—

நாடு வாழ உழைக்கும் சொல்லேநும்வர் மறையாட்டார்கள். அவர்தம் தொண்டுமக்கள் உள்ளத் தில் வாழும்; என்றும் வாழுமிகு அமைக்கும்—

அன்னுவும் வன்னியனார் பலராயானதிலேவார் சிலை!

மக்களின் உள்ளத்தில் சிலையாகிவிட்ட வர்கள் இவர்கள்— சொல்லேநும்வர்கள் ஆகிய அன்னுவும் வன்னியனார்கள் அன்னு—பலம் வந்ததும் இன்று ஆட்சியாளரானார்கள் வன்னியர் இயக்கத்தவர்கள்—

தமிழே எங்கும் எதற்கும் என எண்ணினார் அன்னு—அதே நிலைவையே கொண்டிருந்தார் வன்னியனார்.

எதிரியை முறையாகவும் அன்னுவும் வன்னியனார் பலராய் வாழ்வின்றனர்—

நாடு வாழ உழைக்கும் சொல்லேநும்வர் மறையாட்டார்கள். அவர்தம் தொண்டுமக்கள் உள்ளத் தில் வாழும்; என்றும் வாழுமிகு அமைக்கும்—

அன்னுவும் வன்னியனார் பலராயானதிலேவார் சிலை!

மக்களின் உள்ளத்தில் சிலையாகிவிட்ட வர்கள் இவர்கள்— சொல்லேநும்வர்கள் ஆகிய அன்னுவும் வன்னியனார்கள் அன்னு—பலம் வந்ததும் இன்று ஆட்சியாளரானார்கள் வன்னியர் இயக்கத்தவர்கள்—

தமிழே எங்கும் எதற்கும் என எண்ணினார் அன்னு—அதே நிலைவையே கொண்டிருந்தார் வன்னியனார்.

எதிரியை முறையாகவும் அன்னுவும் வன்னியனார் பலராய் வாழ்வின்றனர்—

சிலேன் தியேட்டஸ்ரீஸ் திரையில் வெகு விரைவில்
ரவிச்சந்திரன், ஜெயலலிதா, அசோகன், சுந்தரராஜன்,
நாகேஷ், மனோரமா, வி. கே. ராமசாமி, பார்வதி,
இந்திராதேவி, தனம், நடித்த,

அன்று கண்ட (முகம்)

இசையமைப்பு: கே.வி. மகாதேவன் பாடல்: கவிஞர் கண்ணதாசன்
பிள்ளை: டி.எம். சௌந்தரராஜன் பி. சுசீலா, எல். ஆர். சஸ்வரி

5 வது வாரமாக செல்லமஹாவில்

எம். ஜி. ஆர்., ஜெயலலிதா,
நம்பியார், அசோகன், வீலா,
நடித்த,

புதிய பூி

10வதுவாரமாக ஜூன் வெள்ளம் பெருக்கெடுத்து காட்சியளிக்கிறது!

சென்ட்ரல்
(மருதானை)

ராணி
(யாழ்ப்பாணம்)

ஜோதி
(திருமலை)

நடிகர்திலகம் கவர்ச்சிக்களினி
★ சிவாஜிகணேஷன் ★ ஜெயலலிதா, என்.எம். நம்பியார், நாகேஷ்
(இரு வேடங்களில்) மனோரமா, சௌந்தரராஜன், வசந்தா
மற்றும் பலர் நடித்த
சிவாஜிகணேஷன் அளிக்கும் அருண் பிரசாத் மூலிகை

ஏங்கு ஒரார் ராஜா

கதை வசனம்: பாலமுருகன், கையெழுசு: பி. மாதுவன்,
இசை மெல்லிசை மன்னர்: எம். எஸ். விஸ்வநாதன்

விரைவில் எதிர்பாருங்கள்!!

மக்கள் திலகம் எம். ஜி. ஆர். ஜெயலலிதா அசோகன் கோ
நடித்த

எம். ஜி. ஆர். பிக்ஷர்

அடிமைப் பெண்

(சல்டமன் கலரி)

2-வது வேற்றி வாரம்!

கெப்பிட்டல்

(கொழும்பு)

ராஜ்

(தீர்மொழும்பு)

ரவிச்சந்திரன், ராஜநீ, நாகேஷ்,
ஸ்ரீரங்சனி, அசோகன், வசந்தா,
மனோரம், விஜயாஜி நடிக்கும்

நீயும் நானும்

இசை: எம். எஸ். விஸ்வநாதன்,

கையெழுசு: ராமன்ன்

5வது வாரம்

கிங்ஸ்லி
(கொழும்பு)
பிளாஸை
(வெள்ளவத்தை)
வெல்லிங்டன்
(யாழ்ச்சரி)
விழியா
(மட்டுநகர்)
ரங்கநாயகி, அஞ்சலிதேவி, மேமிரோஜநாரமணி, பாலையா, எஸ். விஜயலட்சுமி, ஏ. கருணாநிதி, கீதாங்களி, வாளனிழி
மற்றும் பலர் நடிக்கும்

பக்த பிரகலாதா

(சல்டமன் கலரி)